

jemy — idź księżu proboszczu prosto na lasek tam jest granica polska. Twoje szczęście.

Grynbaum wściekły że ksiądz ucieka, krzyknął, — daleko nie uciekniesz i wyjął rewolwer. Żołnierz to zobaczył, złapał go za rękę i zawołał: ja nie pozwolę zabijać księdza cudownie ocalonego.

I ciebie zdrajco zastrzelę jak psa — rzekł Grynbaum — i gdy podczas szamotania odsunął bezpiecznik rewolweru, padł strzał i Grynbaum wpakowawszy sobie w brzuch kulę, padł trupem.

I stała się rzecz niezwykła. Dwóch żołnierzy padło na kolana przed katolickim kapłanem ze słowami. Ojcze duchowny przebacz nam. Widzimy, że Bóg jest z tobą, pomódl się za nas nieszczęśliwych, — Boga nam i wiarę zabrali. — Ksiądz B. pobłogosławił ich i ze smutkiem powiedział. Biedni wy ludzie, biedny i nieszczęśliwy wasz naród. Obdarli was z wiary, ale bliska chwila, kiedy otworzą się wam oczy, a wtedy biada gorszycielom.

Ksiądz B. głęboko zamyślony szedł ku granicy polskiej, gdy wtem usłyszał za sobą kroki. To jeden z żołnierzy dogonił go, a zbliżywszy się począł z płaczem błagać. Drogi Ojcze — ja pójdę z tobą. Znam wszystkie ścieżki wyprowadzę cię poza granicę polską. Przywróciłeś mnie do Boga widzę w tem opatrność Bożą. — Zabierz mnie z sobą do Polski — kapłan chętnie się zgodził, a powróciwszy pracuje w parafji i ma dzielnego i niestrudzonego pomocnika służącego, byłego bolszewika.

Tak to Pan Bóg nagradza za wiarę i ufność w Bogu.

Niechaj ten przykład pobudzi was, kochane służące, do miłości Pana Boga, ufności w Jego pomoc w każdej chwili życia, przy spełnianiu sumiennym waszych obowiązków służbowych. Wyznawajcie wiarę świętą jawnie, brońcie jej, bo Pan Jezus powiedział „Kto mnie wyzna przed ludźmi tego ja wyznam przed Ojcem niebieskim“.

X. prałat Obuchowicz.

